

PEP, APUNTS

per Alfred Carol

En Pep va ser un admirable company
Coincidíem al Col·legi d'Espanya, a Paris,
a mitjans dels 60. Aquella colla, tots
tant extraordinaris, d'aleshores
ença el meu paisatge habitual.
A Paris, el seu 600 matriculat a Barcelona,
un privilegi! Estudis als Estats Units,
Campion de natació en algun moment,
Parlant tant bé les llengües que coneixia.
Pianista escrupulós deixant els atzars artístics
Per una més segura carrera tècnica
- Gent que provoquen sana enveja
d'aquelles coses que no serem mai però
que ens ajuden a apreciar –

Teníem una vida per davant, d'il·lusions,
De coses que faríem, de coses que passarien en el
Mon que seria millor (no ho ha sigut).
Interminables converses amb els companys d'aquell
Falansteri: en Lluís Pascual, sempre tant disponible,
En Jordi Vintró, de subtilitat incomparable, en Sebastià Bonet,
abraonat en la política, en Ramon Canal,
guia espiritual (a distancia), en Ramon Recio,
amb tantes ganes de fer coses, l'Albert Bartomeus,
que es posava tant a to quan bevia! En Jaume Estapà,
tant rialler, els seus xistes espatarrants
En Jaume Torres, amb els seus raonaments
com ganivets, en Lluís Oliver, erudit enyorant la Nuri.
En Jordi Galera mirant-s'ho amb calma (ha canviat).
I tant d'altres residents que feien aquella cova
D'Ali Baba plena de meravelles que no sabies per on començar.

Aquells llaços no es podien desfer, com una secta
Hem anat vivint: Maig del 68, en Pep no hi era (la mili a Burgos)
- Però hi era una mica en cada un de nosaltres -
207 Av. Daumesnil, venen a sopar amb la Rosa,
a mig, el veí del "palier" es suïcida amb el gas,
hem de sortir al carrer. Una soirée malmesa.
Retorn a Barcelona, cada u al seu moment.
Jo al 77, Després Tecsidel, treballem junts,
en Pep extremadament curós amb allò que fa.
l'IA (Intel·ligència Artificial), col·laborem en algunes coses
No és com a Paris, l'ineluctable fèrula del treball
I de tant d'obligacions que no teníem. Se'ns entela el vidre.
En veiem a Menorca, a Fornells, amb la Rosa,

la pesca submarina és una dèria.
Parlem de literatura, escrivim, ens ho ensenyem
En Pep ha evolucionat. M'adono que el català
es una altra dèria. No prou, el puc haver ferit,
hem sap greu.

La casa de Sant Andreu d'arranjament modernista
que tant va admirar la Nadine. Després, rat-penats
a les golfes, una colònia.

La passió dels cotxes (no ho hauria dit). El Golf GTI
Aparcat a la riera de Vallcarca. Un dia li diem "s'ha ensorrat
una bastida allà, sobre un Golf". Quin esverament!

Una broma simpàtica. Continua tocant el piano,
estudiant partitures. Passa el temps, a Tecsidel,
gran festa pels seus 60 anys. Tothom se l'estima.
Perquè 60 anys em semblen molt? Sento una amenaça?

Setembre 2001. Tenim problemes d'un atac de virus.
On és en Pep? Te una sinusitis molt forta, està al llit.
Sabeu? en Pep l'han operat d'urgència, te un tumor al cap.

La seva mare podant el jardí de Sant Andreu, noranta i pico d'anys.
- m'agrada que el vinguin a veure els companys,
quina sort de tenir uns amics tant fidels!

.....

Avui, en el meu paisatge, hi ha un forat que ja no s'omplirà.